

ISTEN JÓSÁGA – LÉVIVEL

Horváthné Éva élőben elhangzott tanításának nyers szövege
KSZE Ságvár, 2022. 10. 31.

Te vagy egyedül az Úr! Te vagy, Jézus, az életünk Ura, az életünk betöltője. Minden gondunkat rád vetjük, Uram, drága Jézus. Te elvégeztél mindent a kereszten. Minden gondunkat felvitted a keresztre, örök életet adtál nekünk. Békességet és gyógyulást adtál nekünk, aggódásmentes életet. Ha rád tekintünk, át tudunk vészeln minden akadályt, Jézus nevében, bármilyen körülmény, az ellenség bármely támadása jön ellenünk, Te velünk vagy. Megharcoljuk a hit szép harcát minden helyzetben, mert tudjuk azt, hogy Te győztesen feltámadtál a halálból. Lefegyverezted az ellenséget és velünk együtt tetted ezt, Uram, mi is ott voltunk veled. Jézus nevében köszönjük Uram, hogy minél nagyobb megértést kapunk a megváltás művének az értelméből. Köszönjük mennyei Atyám, hogy magunkhoz vehetjük a drága Igét, a Te igazságodat, amely élő és ható és eljut a csontunkig, az ízületekig, eljut a szívünkig, a velőig és minden részünkhöz a testünkben, minden sejtünkhöz, a Jézus nevében. Megtiltjuk a rebellis sejtek működését. Megtiltjuk a rendellenes működést a testekben. Elátkozunk, és levágjuk ezeket a gonosz tüneteket. Felszólítjuk ezeket a tüneteket, hogy hagyják el a testeket, a Jézus nevében, mert bennünk Jézus élete, Jézus egészsége van. Kiárasztjuk a gyógyító kenetet a torokra, a köhögésre. a Jézus nevében. Tiszta tüdőt szólítunk, a Jézus nevében. Az ereknek tisztulást szólítunk a Jézus nevében. Köszönjük Atyám, hogy Te ezeket már a kereszten elvégezted! Köszönjük, hogy a hitünk által megkapjuk a válaszokat az imáinkra, mennyei Atyám. Akármilyen ellenség is támad ellenünk, Te ott vagy velünk, Te mindig a mi védőpajzsunk vagy, mennyei Atyám, és egy ellenünk készült fegyver sem lesz jószerencsés és minden nyelvet, amely ellenünk perbe száll, kárhoztatunk, a Jézus nevében. Ezt hisszük, mert ez meg van írva az Igében. Köszönjük mennyei Atyám, mert van hatalmunk arra, hogy használjuk az Igét, használjuk ezt a hatalmat, amit nekünk adott a drága Jézus, minden felett. Köszönjük Jézus nevében! Mert annak a Szelleme lakik bennünk, aki feltámasztotta az Úr Jézust a halálból. Ugyanez a drága Szent Szellem munkálkodik bennünk és megeleveníti a mi halandó testünket is, az Ő bennünk lakozása által. Hálákat adunk ezért! Hálákat adunk a Jézus drága szent véréért, amely megmosott minket, büntelenné tett minket örök időkre. Köszönjük Jézus nevében! Hálákat adok a mai alkalomért, mennyei Atyám! Köszönöm az itt jelenlevő drága testvéreimet az Úrban. Köszönöm az életüket! Köszönöm az ideszánt szívüket, az idejüket! Hálás vagyok értük, Uram, és azokért is, akik az interneten hallgatnak minket. Jézus nevében megáldom az ő életüket és családjukat is. Nyitott szíveket, halló füleket, látó szemeket szólítunk a mai napon is és a Szent Szellemnek adjuk át a mai alkalmat, hogy Ő vezesse, irányítsa a mai üzenetet, amit Isten üzeni akar rajtam keresztül. Áldalak, dicsérlek mennyei Atyám! Hatalmas a Te kegyelmed irántunk és a Te szereteted, a Te megbocsátásod! Köszönjük ezt, a drága Jézus nevében. Ámen!

Drága mennyei Atyám, Te tudod, hogy mi van a szívünkben, Te látod a mi szívünket, Te látod az életünket. Te már akkor ismertél minket, amikor még meg sem születtünk. A Te szereteted átjárja az életünket, mert odaadtad nekünk magad. Köszönjük ezt neked, mennyei Atyám. Te vagy a szívünk betöltője és minden jó dolgot, amit a szívünk kíván, azt Te betöltöd. Te látod az utunkat és mutasd meg nekünk a jövőben is a helyes utat, mennyei Atyám, a drága Jézus nevében. Ámen!

A mai napot az úrvacsorával folytatjuk, mindannyian veszünk úrvacsorát. Mert Jézus bemutatva nekünk azt, mielőtt elment a keresztre, hogy hogyan emlékezzünk meg róla. Fizikailag emlékezünk meg, de szellemi értelemben kell ezt megtennünk, hogy a Jézus a keresztre ment, az Ő sebeiben gyógyulást nyertünk. Az Ő drága vére kifolyt értünk a kereszten, a mi bűneinket eltörölte. Ezt gyakorolnunk kell és megérteni, hogy mit jelent ez a drága megváltás. Kiosztjuk a kenyeret és a bort. Az 1Korinthus 11. fejezete alapján vesszük

az úrvacsorát. Ez az Újszövetségben van megírva. Pál apostol, aki nem találkozott fizikailag az Úr Jézussal, csak szellemben, ő írja itt le. Személyesen nem vett részt az utolsó vacsorán, de szellemben megkapta, amit itt átadott nekünk.

1Korinthus 11,23–26.

23. Mert én az Úrtól vettem, amit néktek előtökbe is adtam: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultaték, vette a kenyeret,

24. És hálákat adván, megtörte és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely tiérettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

Köszönjük, drága Úr Jézus, a drága megtört testedet, amely értünk töretett meg. Köszönjük ezt Neked, hogy a Te sebeidben gyógyulást nyertünk. Köszönjük ezt a csodálatos művet, a Jézus drága, szent nevében. Vegyétek magatokhoz a gyógyulást. Ámen!

25. Hasonlatosképpen a pohárt is vette, minekutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz új szövetség az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.

Köszönjük, drága Jézus, a kereszten kiontott drága, szent véredet, amely minden bűntől megmosott a múlt, jelen és jövő időben. Köszönjük Neked, hogy minden napon tisztára mos minket ez a drága, szent vér, a Jézus nevében. Ámen!

26. Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend.

Hálákat adunk, mennyei Atyám, ezért a gyönyörű jelenlétért! Köszönjük, hogy itt vagy közöttünk, a Jézus nevében. Ámen!

Ma Isten jóságáról fogok tanítani nektek, hogy milyen szeretet van Istentől felénk, hogy Ő előbb szeretett minket, el sem tudjuk képzelni azt a szeretetet. Mi csak igyekszünk azt gyakorolni, de azt a mély, hatalmas szeretetet, amit Isten irántunk adott, az hatalmas dolog és majd az üzenet végére meg is fogjátok érteni, hogy miről beszélek. A Jakab 1,17-el kezdjük a mai tanítást.

Jakab 1,17.

17. Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka.

Azt írja Isten Igéje, hogy minden tökéletes, jó ajándék felülről való, a világosság Atyjától, és nem azt írja, hogy a sötétség atyjától való. Istentől csak jó dolgokat kapunk. Azt írja, hogy nála soha nincs változás. Ő mindig jót ad. Ha ma valami rosszat teszek, vagy rosszat mondok, vagy elkövetek valami olyan dolgot, ami nem kedves Isten előtt, akkor nem mondja, hogy ma nem adok neked jóságot. Amikor jót teszek, akkor meg azt mondja, hogy igen. Az emberek olyanok, hogy egyik nap jók a másikkal, a másik nap már rosszak. Az egyik nap szeretik egymást, a másik nap gyűlölködnek. Isten nem ilyen! Ő minden nap szeret minket, akármilyenek vagyunk. Bármit követünk el, bármilyenek vagyunk! De Ő szeretne a jó útra terelni minket. Isten nem gondolja meg magát egyik napról a másikra. Ő mindig szeret minket! Az Atya a jóságát Jézuson, a drága Fián keresztül mutatta be nekünk. Jézus, amikor leszületett ide a földre, ahogy már többször is hallottátok, emberi formát vett föl, megalázkodott, engedelmes volt, bűntelen volt. Jézus tökéletes volt, mégsem mondta magát jónak. A Lukács 18,19-ben azt olvassuk:

Lukács 18,19.

19. Monda pedig néki Jézus: Miért mondasz engem jónak? Nincs senki jó, csak egy, az Isten.

Jézus tökéletes volt, de mégis azt kérdezte, hogy miért mondasz engem jónak. Ez a Lukács evangéliumban egy olyan történet, amikor odaviszik a kisgyermeket Jézushoz és a tanítványok felháborodnak azon, hogy miért viszik oda. Ők is Isten gyermekei, őket Isten ugyanúgy szereti, mint a többi embert. Vannak ott farizeusok, írástudók, törvénytanárok. Az egyik főember odamegy Jézushoz és megkérdezi tőle, hogy mit kell tennem ahhoz, hogy

üdvösséget nyerjek. Így kérdi, hogy jó Mester, mit kell tennem ahhoz, hogy üdvösséget nyerjek. Erre válaszolta azt Jézus, hogy miért mondasz engem jónak, nincs senki jó, csak az egy Isten.

Egyikünk sincs olyan tökéletes, mint Jézus volt, és főleg, hogy az Isten. Ő milyen jó! Jézus, amikor itt járt testben a földön, bemutatta az Atya jóságát. Azt mondta, hogy ha láttatok engem, akkor láttatok az Atyát. Tehát Jézus bemutatta az Atyát! Ámen! Csodákat tett, gyógyított, szabadított, ördögöket űzött, békességet hozott. Azt is mondta, hogy minden gondunkat bátran adjuk neki, vessük rá és legyen bizodalunk benne. Még sorolhatnám, hogy mennyi mindent megadott nekünk. A megváltási a leghatalmasabb, amit Isten eltervezett az emberiség számára. Magában foglalja az örök életet, a gyógyulást, a bőséget. Ami egyben az üdvösséget jelenti, amibe nagyon sok jó dolog beletartozik, amik Istentől származnak. Ez már mind el lett végezve a kereszten, amit Jézus, Isten Fia tett értünk és helyettünk. Jézus Krisztusban elnyertük mi is a tökéletességet és kaptunk egy örökséget Istentől. Mindent megkaptunk! A hatalmat, a gyógyulást, a szabadulást. Mindent úgy örököltünk meg. Megszabadultunk a bűntől, ami örökre el lett törölve. Nem csak a szőnyeg alá lett söpörve, mint az ószövetségben, hanem tökéletesen el lett törölve, örök időkre.

Az Ő sebei által gyógyulást nyertünk és Ő szegényé lett, hogy mi gazdaggá válhassunk. Az Újszövetségben ez mind ránk vonatkozik a kereszttel után. Viszont a Bibliának van egy átmeneti időszaka. Tudjuk, hogy a Biblia két részből áll, az Ó- és az Újszövetség. De van egy átmeneti időszak, ami a négy Evangélium. De Jézus itt már az Újszövetség alapjait fekteti le, hogy mi lesz, ha Ő a keresztre megy, hogy utána mit kell tennünk. Azt mondja, hogy amikor én elmegyek innen a földről, a keresztre megyek, és felmegyek az Atyához, akkor sem áll meg itt a földön az élet, hanem megy tovább dicsőségesen, mert én élni fogok utána is és veletek fogok maradni. Azt mondja, hogy eltörlöm a bűneiteket, éppé teszek benneteket, hogy semmiben sem legyen hiányotok. Mindent elmond a Biblia, hogy Jézus mit ígért nekünk, vagy Isten mit ígért nekünk.

Ma a bűn kérdésével fogunk foglalkozni, hogy Jézus hogy viszonyult ahhoz, aki bűnt követett el. Bemutatja, hogy hogyan viszonyuljunk mi is egy olyan emberhez, aki bűnt követ el ellenünk, vagy bármi más módon. Vannak, akik azt mondják, hogy nem kívánok olyan emberrel közösséget az Úrban, aki istentelen, rossz és erkölcstelen életet él. Sokan azt mondjuk, még keresztények is, az ilyen emberekre, hogy utáljuk őket. Nézzük meg, hogy Jézus hogy viszonyult egy bűnös ember felé. A Márk evangéliumhoz lapozzatok, a 2,13–17-ig megtaláljátok Lévi, vagyis Máté, a vámszedő történetét, amit megtaláltok a Márk és a Lukács evangéliumban is. Tehát a Léviből lett Máté. Ugyanúgy, ahogy a múlt alkalommal is elmondtam, nagyon érdemes ezeket átnézni, összeolvasni az Egyszerű fordításból is, mert egy csodálatos dolog jön ki belőle, egy csodálatos történet, és szellemben nagyon sok mindent megmutat nekünk.

Márk 2,13–17.

13. És ismét kiméne a tenger mellé; és az egész sokaság megy vala hozzá, és Ő tanítja vala őket.

Jézus általában a tengerparton tanított, csónakban ülve szólt a sokaság felé, akik a parton ültek, vagy álltak. Ha megfigyelitek, nem Jézus ment az emberekhez itt ebben az esetben, hanem az emberek mentek oda hozzá. Azt írja az Egyszerű fordítás, hogy rengetegen gyűltek körülötte össze. Ez a tömeg vonzódott Jézushoz. Ő hozzájuk beszélt, és tanította őket. Jézusnak akkor még csak négy tanítványa volt, mondhatni azt is, hogy tanítvány kezdemények voltak, mert még nem volt meg a tizenkét tanítványa egyben, még akkor hívta el őket sorban. Itt még csak Simon Péter volt, a testvére, András, Jakab és János, a Zebedeus fiai. Ha tovább hallgatjátok a történetet, akkor láthatjátok, hogy az ötödik Máté, vagyis Lévi. Aztán a többi tanítvány is sorakozott fel hozzájuk szép sorban. Ez a négy tanítvány nem sokkal ezelőtt

kezdték el ezt az apostoli pályájukat, ezt a tanítványi pályát. Ők is ott voltak a tömegben Jézussal és a nagy tömeg is ott volt körülöttük.

14. És amikor tovaméne, meglátá Lévit, az Alfeus fiát, aki a vámszedő helyen ül vala, és monda néki: Kövess engem. És felkelvén, követi vala Őt.

Ez az egy igevers rengeteg dologról szól. Ez nagyon sok mindent megmutat nekünk. Először is nézzük meg, hogy ki is volt ez a Lévi. Lévi egy vámszedő volt, vagyis a mai nyelven adószedő. Neki az volt a dolga, hogy a kereskedőket elszámoltassa, és behajtsa rajtuk az adót. Jézus idejében viszont az adószedő egy olyan foglalkozás volt, egy olyan szinten volt, aminél mélyebbre már nem süllyedhetett egy ember sem. A legelvetemültebb, a legmegvetettebb munka volt. Meg fogjátok hallani, hogy miért. Lévi olyan ember volt adószedőként, hogy a zsidók már rá sem néztek. Már meg sem közelítették és soha, de soha nem álltak vele szóba. A vallásos emberek nem beszélgettek vele.

Abban az időben az adószedés két okból is meglehetősen megvetett foglalkozás volt a zsidók között. Ehhez tudni kell, hogy Lévi is zsidó volt. Az egyik oka az volt ennek, hogy ezek a vámszedők a saját zsebükre dolgoztak. A hatalom, vagyis a munkaadó kiadta például, hogy huszonöt százalék az adó, ennyit szedjenek be a kereskedőktől. De mire arra került a sor, hogy beszedjék az adót, addigra ők már a saját elgondolásunkból a többszörösére emelték ezt az adószázalékot. Nagyon érdekes dolgok voltak abban az időben. A huszonöt százalék már nem annyi volt, hanem a többszöröse volt annak. Saját zsebre dolgoztak. De kié volt a hatalom? Ez volt a másik ok. Kinek szolgáltak ezek a vámszedők? Kiszolgálták az elnyomó uralmat azok a vámszedők, akik a rómaiaknak szedték a saját polgártársaiktól úgy az adót, hogy közben még alaposan meg is rövidítették őket. Más szóval, lenyúlták őket azzal a többszörös százalékkal és a saját maguk által kitalált plusz százalékokkal. Tehát Lévi zsidó volt, a rómaiaknak dolgozott, és a saját népét becsapta. Tudjuk azt, hogy a rómaiak elnyomták a zsidó népet.

Továbbmenve tehát, ott ül Lévi az ő munkahelyén és mit tesz a mi drága Megváltónk? Mindenki megrökönyödésére, mindenki meglepődésére odamegy ehhez a Lévihez, ehhez a vámszedőhöz és szól hozzá. Annyit mond neki, hogy kövess engem, egy ilyen embernek. Nem azt mondja neki, amit mindenki szeretne hallani, hogy te elvetemült gazember, nem szégyelled magad, majd Isten elszámol veled mindenért, amit tettél a néped ellen. Majd, ha megbánod a bűnödöt, akkor szóba állok veled, akkor majd jöhetsz hozzám. Jézus csak két szót mondott Lévinek: Kövess engem! Legyél az én egyik követőm, legyél az én tanítványom. Nem csodálatos? Valószínű, hogy Jézus már akkor is tudta, hogy mi zajlik Lévi lelkében, amikor tőle csak pár méterre tanított a parton. Azt is tudta, hogy ez a vámszedő, Lévi, soha nem fogja tudni letenni ezt a munkát, mert nem lesz olyan bátorsága, hogy feladja ezt a munkahelyet. Nézzétek, milyen hatással volt rá Jézus. Hogyan reagált Jézus hívására? És felkelvén követi Őt vala.

A Lukács evangéliumban úgy írja, hogy mindeneket elhagyván felkele, és követé Őt. Gondolkodás nélkül felállt, és maga mögött hagyott mindent. Ami a hátam mögött van, mindent elfelejtek, és megyek előre az Úr Jézus útjára. Otthagytá a munkahelyét, otthagytá azt a pozíciót, ami nem volt rossz, egy fix fizetéssel. Hiszen ebből el lehet tartani egy családot és mindent meg lehet valósítani, olyan dolgot, amit a többi ember nem engedhetett meg magának, mert abban az időben szegénység uralkodott, sokan éltek szegénységben. Lévi otthagytá mindent és csatlakozott Jézushoz. Lévi szívét megérintette az, hogy ha megvetett is az emberek szemszögéből, mégiscsak kell valakinek, aki szóba áll vele és nem kárhoztatja, hanem felszabadítja a gonosz tettei miatt. Látjátok ebben, hogy Isten nem az embert gyűlöli, hanem amit csinál, a bűnt. Ha megnézzétek, itt nem Lévi választotta Jézust, hanem Jézus választotta őt. Lévi szíve engedelmes volt, és azzal az engedelmisséggel követte Jézust.

De miért pont egy vámszedő kellett Jézusnak? Jézus pontosan tudta, hogy milyen megvetett a többiek szemszögéből, akik azt kérdezték, hogy pont egy ilyen ember kell neki? Egy ilyen embert képes elhívni követőének? Hogyan tud majd ez az ember hitelesen beszélni

az Igéről? Hiszen tudjuk a múltját, tudjuk azt, hogy honnan jött, mit tett. Hány olyan ember van a társadalomban, akit a társadalom nem fogad el. Például, akik a börtönben vannak, sok bűnt elkövettek, a társadalom nem fogadja el, mert börtönben volt. Megpecsételik, megbélyegzik az életét. Ő ezt tette, ő azt tette, ő parázna volt. Hányan vannak, akik kiszabadultak a börtönből és hirdetik Isten üzenetét. Mit akar ez? Börtönben volt, ő akarja Isten üzenetét hirdetni? Nézzétek, Jézus mit tett. Hihetetlen! Ő felemelte ezt az embert, aki bűnt követett el. Miért pont Lévi kell? Miért pont ez a vámszedő kell Jézusnak? Ez a megvetett csaló ember. Van erre egy magyarázat: Mert Isten úgy szerette ezt a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy ha valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Ámen!

Látjátok, hogy milyen kegyelmes Istenünk van, milyen jó Istenünk van, milyen szerető Istenünk van?! Lévi a szívében tudta azt, hogy Isten hívta el őt, és azt gondolta, hogy az a csoda, ami most vele megtörtént, nem maradhat csak az övé.

15. És lón, amikor Ő ennek házában asztalhoz ült, a vámszedők és bűnösök is sokan odaülnek vala Jézussal és az Ő tanítványaival; mert sokan voltak, és követték Őt.

Lévi nagy vendégséget rendezett Jézus tiszteletére a házában. Írja Isten Igéje, ha a másik fordításokban megnézik, vagy a másik Evangéliumban, azt mondja, hogy meghívja őt, vendégül hívja a házába. De nem csak Jézust hívta meg, hanem meghívta a saját társait, ami azt bizonyítja, hogy ott a paron, ott a vámszedőhelyen nem egyedül ült Lévi, hanem a többi vámszedő is ott ült. Nem csak a társait hívta meg, hanem mindenféle rossz hírű, bűnös embert is odahívott. Azt olvassuk az Igében, hogy vámszedők és bűnösök ülték körül az asztalt.

Hogy ezt jobban megértsük, mit jelent ez? A vámszedők alatt a férfiakat kell érteni, a bűnösök alatt pedig a nőket kell érteni itt, ebben az esetben, mert ezek a nők nem olyan nők voltak annál az asztalnál, akikre az emberek jó szemmel néznek. Ugyanolyan kivetettek, megvetettek voltak, mint a vámszedők, paráznák, házasságtörők. Nem akarom részletezni, hogy mit tettek azok a nők, de ugyanolyan bűnösnek nézték őket, mint a vámszedőket. Mondhatná erre valaki, hogy teljes joggal néztek rájuk rossz szemmel mások. Ezt nem is vitatom, de egy biztos, hogy ezek az emberek bekerültek egy olyan bűnös körbe, amiből nincs kiút, és mégis van. Lévi, aki most Jézus által nyitott ajtón lépett ki ebből a körből, ebből a megvetett helyzetből, hogy mégiscsak lehet ő ennek a Mesternek a követője, tanítványa.

Ezeket összehívja és leülteti egy asztalhoz, és Jézus – aki azt mondta: „mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.” – mit tesz? Odaül közéjük! Volt is ezen felháborodás. Nem azért ült le velük, hogy együtt borozgassanak, meg nótázzanak, hanem azért, hogy elmondja nekik azt, hogy mit jelent az Isten országa. Elmondja, hogy azért jött az ember Fia, hogy a sátán munkáját lerontsa, hogy elmondja nekik, hogy a bűnnek következménye a halál. De az Isten kegyelmi ajándéka az örök élet, amely megjelent a mi Urunk Jézus Krisztusban. Nem azért ült le közéjük, mert egyetértett az ő bűnös életükkel, hanem azért, hogy elmondja nekik azt a felajánlást, amit Isten az Ő egyszülött Fián keresztül tesz értünk, hogy visszahívja őket az atyai házhoz. Hívja az Atyához, hogy térjete meg, gyertek vissza az Atyához. Hát nem csodálatos? Az általunk megvetett emberek ugyanúgy Isten teremtményei, ahogy mi.

Összeszorul az ember szíve, amikor látja, hogy a sok lepusztult ember ott van az utcán, a tereken, az aluljárókban. Képzeljétek el, hogy mennyivel inkább összeszorul Isten szíve, aki a saját képére és hasonlatosságára alkotta meg őket. Kellenek-e a bűnös emberek Istennek? Igen, kellenek! Amikor azt hirdetjük, hogy Isten úgy szeret, ahogy vagy, mert így van, akkor mindig hozzá kellene tenni azt, hogy soha nem akar úgy hagyni, ahogy vagy. Meg akarja az életedet változtatni. Nem akar úgy hagyni, örök életet akar neked, és azt akarja, hogy ezen az úton menj tovább!

Tehát, azért gyűltek össze Lévi házában, hogy ezek az emberek találkozzanak a kegyelem lehetőségével, és nézzük meg, hogy kiket zaklatott fel ez a dolog! Tudjuk azt, hogy a farizeusokat és az írástudókat. Nézzük a 16-os verset:

16. És amikor látták az írástudók és a farizeusok, hogy együtt eszik a vámszedőkkel és bűnösökkel, mondának az Ő tanítványainak: Mi dolog, hogy a vámszedőkkel és a bűnösökkel eszik és iszik?

Ez kiverte a biztosítékot a farizeusoknál és az írástudóknál, mert milyen dolog volt az, mit képzél ez, hogy odamegy, és odaül közéjük? Először is megbotránkoztak azon, hogy Jézus szóba állt ezzel a vámszedővel, és ráadásul még el is hívta követőjének, majd azon háborodtak fel, hogy elment Lévi házába, odaült a bűnösök közé, és együtt evett velük. Azt mondják ezek a farizeusok Jézus tanítványainak, hogy lehet az, hogy a ti Mesteretek vámszedőkkel és mindenféle bűnösrel együtt ül az asztalhoz? Hogy létezik ez? Mit képzél, hogy odaül a bűnösök közé és beszélget velük, sőt még együtt is eszik velük? Hogy teheti meg, hogy közösséget vállal ezekkel az emberekkel? Jézus tudta nagyon jól, hogy mi zajlik a farizeusok szívében, és ezt válaszolja nekik. Nézzük a 17-es verset:

17. És amikor ezt hallja vala Jézus, monda nekik: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megtérésre.

A Máté evangélium Egyszerű fordítása úgy írja, hogy:

Máté 9,13. Egyszerű fordítás

13. Menjete, értsétek meg végre, mit jelent ez: Irgalmasságot kívánok, nem áldozatokat! Nem azért jöttem, hogy az igazakat, hanem hogy a bűnösöket hívjam.

Nem fejbe verni akarom az embereket, hogy ezt a bűnt, meg azt a bűnt miért tetted? Gyónjál meg, stb. Hanem irgalmat hozott, könyörületeséget.

A Lukács evangélium Egyszerű fordítása úgy írja:

Lukács 5,31–32. Egyszerű fordítás

31. Azonban Jézus válaszolt nekik: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek.

32. Nem azért jöttem, hogy az igazakat, hanem hogy a bűnösöket hívjam, hogy változtassák meg a gondolkodásukat és térjenek vissza Istenhez.

Csodálatos, amikor megnézzük ennyi fordításban, hogy milyen gyönyörűséges dolgok jönnek ki. A történeteket végig gondolva láthatjuk, hogy Jézus bemutatja ennek a fáradt, megviselt, reménytelen világnak Isten jóságát, szeretetét, könyörületét, kegyelmét és megbocsátását. Ugye, milyen jó Istenünk van?

Még szeretnék rátérni a János 3,16-os igeversre, ami más fordításból fog elhangozni. A 16–17. igevers azt írja: „Mert annyira szerette és nagyra becsülte Isten a világot”. Itt a világ kifejezés nem a Föld bolygót jelenti, hanem minket, az embereket. Lehet helyettesíteni a világot az emberekkel. Én most így fogom elolvasni:

János 3,16–17. Más fordítás

16. Mert úgy szerette Isten az embereket, hogy még a saját egyetlen egyszülött, egyedi Fiáról is lemondott, hogy bárki, aki hisz Benne, bízik Benne, ragaszkodik hozzá, rá támaszkodik, az, el ne vesszen, ne pusztuljon el, ne legyen elveszett, hanem örökkévaló élete legyen.

Azt mondja az Ige, ha bárki, aki hisz benne. A bárki, az mindenki, nem csak a keresztyének, nem csak a hívó emberek, nem csak az egyházzal szól, hanem az elveszettekről is, a bűnösökről is, azok is beletartoznak, hogy aki hisz benne. Mindenki, aki itt él a földön, mind Isten teremtményei vagyunk. Amikor befogadjuk a drága Jézust, akkor Isten gyermekeivé válunk. Bárki legyen az, bárhol él, bármilyen háttérből való, bármit tett vagy nem tett, Isten annyira szereti az embert, hogy lemondott Jézusról, hajlandó volt lemondani a Fiáról, mint hogy rólunk lemondjon. Hát, nem minket szeretett? Mindig szeret! Ez csodálatos dolog! A 17. vers:

17. Mert nem azért küldte Isten a Fiút a világra, hogy megítélje, hogy elutasítsa, kárhoztassa, ítéletet mondjon a világra, hanem hogy a világ üdvösséget találjon, hogy a világ biztonságba kerüljön Ő általa.

Nem csodálatos ez is? Jézus egy előképet mutat be itt a vámszedő történetében, hogy milyen jó Istenünk van. Ha Ő elmegy a keresztre, teljesen el lesz törölve az a bűn, amit itt Lévi megtett. Teljesen. A mi bűneinket eltörölte, minden emberét eltörölte a földön, csak sokan még nem tudnak róla.

A Róma 5,8. versével zárnam le a mai alkalmat:

Róma 5,8.

8. Az Isten pedig a hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.

Dicsőség az Úrnak! Halleluja! Halleluja!

Róma 5,21.

21. Hogy miképpen uralkodott a bűn a halálra, azonképpen a kegyelem is uralkodjék a megigazulás által örök életre a mi Urunk Jézus Krisztus által.

Ezt írja a 21. vers. Még nagyon-nagyon sok igeverset fel tudnék olvasni, el tudnék sorolni nektek. Sokrétű a megbocsátás is, sokrétű a bűneltörlés. Úgy értem, hogy amikor beteg valaki, vannak olyan példák néhány történetben, amikor azt mondja az Ige, hogy „Bízzál fiam! Megbocsáttattak néked a te bűneid.” Itt egy gutaütöthöz beszél Jézus. Valami bűnt követett el, és az nyomta őt, és ettől Jézus megszabadította és meggyógyult, mert már olyan szinten lelki beteg lehetett ez az ember, hogy ez kihatott a testére, ez a lelki probléma már testi problémát hozott elő. Mit mondott Jézus? Bízzál fiam! Erősödj meg az Úrban! Higgyél minden egyes szavában! „Megbocsáttattak néked a te bűneid.” Ezt még a megváltás előtt mondta Jézus, és megtörténtek ezek a csodák, hogy igen, szabaddá vált, meggyógyult, és még sorolhatnám, de nem szeretnék most nagyon belemenni.

Dicsérjük az Urat! Ahogy a tanítványoknak megadta Isten és Jézus a hatalmat, hogy menjetek ki, űzzétek ki a tisztátalan szellemeket, ördögöket űzzetek, és gyógyítsanak minden betegséget és minden erőtlenséget, tehát minden, ami az utatokba áll, azt el tudjátok törölni, és meg tudjátok gyógyítani a betegségeket. Minden rossz dolgot, ami az ördögtől származik. Ámen!

Köszönöm, hogy meghallgattatok! Hiszem azt, hogy meg is értettetek dolgokat ebből, mert Isten Igéjét csak úgy el szoktuk olvasni, átsiklunk egy-egy történeten, és nem gondolkodunk el rajta, hogy az mit jelent és mit jelent a szövegekörnyezete. Elejétől kell a végéig venni, és elgondolkodni rajta. Megrágni. Az a legjobb, amikor megrágnak ezeket a dolgokat és a szívünkben megéled, és tudunk róla beszélni. Ámen!

Én jól laktam a mai napra Isten Igéjével, ez a mennyei kenyér. Dicsőség az Úrnak! Ámen!

Imádkozom értetek, ez van a szívemen most. Halleluja! Halleluja! Nem tudom, tapasztaltatok-e valamit? Én most azt tapasztaltam, így az alkalom végén, ahogy rátok tettem a kezem, hogy én is kaptam erőt, én is kaptam kenetet, mert az Úr jelenléte itt van, és mindenkin keresztül kiárad. Én is megkaptam a békességet, én is kicsit zaklatott voltam, és hálásak vagyunk ezért az Úrnak, hogy ilyen kegyelmes, ilyen szerető Istenünk van, és jó is róla beszélni. Ez csodálatos. Megtörünk minden igát, ahogy a dicséretben is elhangzott!

Bor Ferenc:

A mai tanítás címe, ha emlékeztek rá: *Isten jósága*. Szeretnék benneteket arra emlékeztetni, hogy ma van az 505. évfordulója a reformációnak! Ma nem a halloweent ünnepeljük, hanem a reformáció napját. A reformációval gyakorlatilag egy olyan áttörés jött a keresztyének életébe, hogy a korábban büntetőként ismert Isten helyett, a kijelentések alapján, kezdték meglátni Isten valódi arcát. A jóságát, amiről gyakorlatilag ma is szó volt.

● Két Igét szeretnék veletek megosztani, ami nekem nagyon a szívemhez nőtt és ez kapcsolódik a mai főcímhez. Az Efézus 5,1–2. vers a Message fordítás alapján. Figyeljétek meg, hogy milyen hatalmas:

Efézus 5,1–2. Message fordítás

1. Vizsgáljátok meg, mennyire szeretett bennünket Krisztus!

2. Az Ő szeretete, nem óvatoskodó, hanem tékozló, túlzó volt. Nem azért szeretett, hogy valamit megszerezzen tőlünk, hanem egész valóját nekünk akarta adni.

Most beugrott az a cím, amikor voltunk Daniel Kolenda alkalmán, ott a „vakmerő szeretet” szlogent használták és lehet, hogy ebből az Igéből merítették. Ez az Ige olyan dolgot árul el Istenről, amelyet sokan nem tudnak vagy nem értettek eddig. Hogy Isten, azaz a mi édesapánk, egy olyan mértékű elkötelezettséget tanúsított irántunk, hogy semmit nem bízott a véletlenre, sem az üdvösségünket, sem a megváltásunkat és az örökségünket, hanem Ő ezt Krisztusban már mindet megtervezte és elvégezte. Minden embernek van egy, úgymond fizetsége az élete végén, most a keresztyényekre vonatkoztatva ezt, gyakorlatilag jutalmat jelent. Az elvégzett feladataink alapján jutalmat jelent.

● A másik Ige pedig a Máté 16,27. Szeretném kérni tőletek, ha tudjátok nézni, hogy ez számotokra eddig mit jelentett, mert nekem most teljesen új jelentést adott. Volt interaktív óránk a Bibliaiskolában szombaton is, és nagyon sokat kaptunk belőle, tényleg felszabadultan jöttünk haza. A mi fordításunk így szól:

Máté 16,27.

27. Mert az embernek Fia eljön az Ő Atyjának dicsőségében, az Ő angyalaival; és akkor megfizet mindenkinek az Ő cselekedete szerint.

A vers végét hogy értettétek eddig? Még egyszer olvasom a végét: „és akkor megfizet mindenkinek az ő cselekedete szerint.” Eddig én is rosszul értelmeztem, és valószínű sokan mások is, mert úgy értelmeztem, hogy eljön az Úr Jézus, és az én cselekedetem, tettem szerint fog megítélni és megfizetni. Csak az a baj, hogy itt, a mi fordításunkban az „ő” betű kisbetűvel van írva.

Egy kicsit szeretném ezt részletezni. Mert eljön az embernek Fia az Atya dicsőségében. Így kezdődik: az ember Fia, Jézus, és ez a bekezdés alanya, hogy Jézus. Ő eljön az Atya dicsőségében. Folytatom tovább! Az angyalaival együtt, még mindig az ember Fia a bekezdés alanya, ezért az Ő angyalairól van szó, és most jön a lényeg: akkor Jézus megfizet mindenkinek, Jézus cselekedetei szerint. Mennyivel más a jelentése? Ha a kis ő betűt nagy Ő-re cseréljük, akkor mivel Jézus már elhordozott minden bűnt, minden terhet, mindentől megváltott, gyakorlatilag az Ő kereszten elvégzett munkája alapján fog bennünket megítélni. Ez egy óriási dolog, és akkor itt a jegyzet azt írja, hogy Jézus még mindig a bekezdés alanya, itt az Ige végén is. Ezért itt Jézus cselekedeteiről van szó, arról a cselekedetről, amit a kereszten elvégzett. Ez egy óriási világosságot hozott a számomra, és ráadásként látjátok, hogy folyamatosan kijelentést kapunk. A szombati iskolában ugyanarról az Igéről az egyik hallgató ilyen kijelentést kapott, a másik olyan kijelentést kapott.

Van egy tanmese, hogy bevisznek egy elefántot egy sötét szobába, hogy mindenki tapogassa meg, hogy ez milyen állat. Attól függ, melyik részét tapogatja valaki. Az egyik azt mondja: nagy füle van, mert azt tapogatja, a másik azt mondja: nagy ormánya van, mert azt tapogatja. Tehát mindenki mást érzékel abból az elefántból, de amikor felkapcsolják a villanyt, akkor látják, hogy az egy hatalmas állat, és igaz mindegyik megállapítás és jellemző is rá.

● A kijelentések folyama: a Jelenések könyvében, a 4,8. vers azt mondja:

Jelenések 4,8. Bővített fordítás

8. És a négy élőlény, akinek egyenként hat-hat szárnya volt, tele volt szemekkel kívül és belül a szárnyaik alatt, és soha nem hagyták abba nappal és éjjel azt mondani, hogy „Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, aki volt és aki van és aki eljövendő!”

Ez a Bővített fordítás szerint van. A kérdés az, hogy nem unalmas az, hogy mindig azt mondják, hogy „szent, szent, szent”? Szóval most magunkat képzeljük bele. Mi is dicsérjük Istent, de nem reggeltől estig. Nekik az nem unalmas, hogy mindig azt mondják, hogy „szent, szent, szent az Úr”? Ők azért mondják ezt, mert ott vannak az Atya jelenlétében, a dicsőségében és folyamatosan új kijelentést kapnak, és az új kijelentéseken felbuzdulva dicsérik Istent és mondják azt, hogy „szent, szent, szent”. Itt a kijelentések folyamatosságára szerettem

volna csak rávilágítani, hogy mi is beleléphetünk ebbe a cipőbe, ha szánunk időt Istenre, az Igéjére és elmélyedünk Benne, akkor a kijelentések jöhetnek folyamatosan.

Köszönöm szépen a lehetőséget!

Az Úr Jézus a szívek ajtaján kopogtat, de ez az ajtó, egy nagyon érdekes és speciális ajtó, mert nincs kívül kilincs. Isten senkire nem tud rátörni, hanem mi engedhetjük be a szívünkbe, mert csak belül van kilincs. Jézus azért halt meg, hogy nekünk örök és új életünk legyen, hogy megváltást kapjunk a betegség, a szegénység, a szellemi halál átkától, minden rossztól, és meglegyen a mennyei állampolgárságunk.

Pál apostol azt mondja a Római levél 10. fejezet 9–10-es versében, hogy aki a szívében hiszi, hogy Jézus meghalt és feltámadt, és erről a szájával megvallást tesz Isten előtt, az üdvözülni fog.

A következő imádságot hívjuk ehhez segítségül, és kérünk szépen benneteket, hogy őszinte szívvel mondjátok utánunk:

Teremtő Istenem! Eléd állok, és fennhangon imádkozom!

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.

Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint.

Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, hogy igazzá tegyen engem Isten előtt.

Kérlek, Jézus, költözz a szívembe, és teremts újjá engem!

Kérlek, legyél az én Uram, Megváltóm és Gyógyítóm!

Elfogadom a megváltó munkádat, és hittel megvallom:

Jézus, Te vagy az én Uram, Megváltóm és Gyógyítóm.

Meg vagyok váltva. Újjászülettem Krisztusban.

Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.

Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet!

Ámen!

Ebben a pillanatban, aki most fogadta be az Úr Jézust a szívébe, Isten a belső emberét, a szellemét újjáteremtette. Ez a szellemi újjászületés, és ez szükséges az üdvösséghez, az örök élethez, a mennyei állampolgársághoz. Ez gyakorlatilag az elsőáldozás, illetve a konfirmálás során kellene megvalósulnia.

Istennek van még egy ajándéka. Az egyik ajándék az Úr Jézus, akit elküldött a földre, a második pedig Isten Szent Szelleme, akit szintén elküldött a földre, Jézust felváltani. Tehát az első pünkösdkor eljött a Szentháromság harmadik tagja, és ahogy mi, szülők nagyon szívesen adunk ajándékot a gyermekeinknek, azt mondja a Lukács 11,13-ban az Ige, hogy Isten is nagyon szívesen ad ajándékot az Ő gyermekeinek, de elsősorban az Ő Szent Szellemét adná, és ehhez nem kell mást tenni, csak kérni. Ez a közismert nyelven a bérmlásnak megfelelő imádság.

A következőképpen hangzik:

Mennyei Atyám, azt tanítod az Igédben, hogy ha valaki Jézus nevében kéri tőled a Szent Szellemedet, Te örömmel odaadod Őt. Ezért, drága mennyei Atyám, a Te Igéd alapján, Jézus nevében kérem tőled a Szent Szellemedet! Töltsd be a szívemet a Szent Szellemeddel! Keresztelj meg a Szent Szellemeddel!

Köszönöm, mennyei Atyám, hogy minden imámat meghallgatod és megválaszolod! Ennek alapján most hitben vallást teszek, teljes a szívem a Szent Szellemeddel. Betöltekeztem, beteljesedtem és megkeresztelkedtem a Szent Szellemmel. Ennek jeleként nyelveken fogok imádkozni, ahogy a Biblia tanítja, ahogy a Szent Szellem adja a kiejtést.

Köszönöm, drága mennyei Atyám! Köszönöm, Jézusom, hogy a Szent Szellem örökké bennem van, és velem marad, és elvezet minden igazságra. Ámen!

Az Újszövetségben Isten Szent Szelleme az a vezető, aki bennünk, keresztényekben lakik, és a tanácsaival lát el bennünket, hogy merre menjünk, mit csináljunk. Az egy másik kérdés, hogy mennyire hallgatunk az Ő hangjára vagy az útmutatására.

Megköszönjük az Úr Jézusnak, hogy közösségben lehetünk vele! Áldott és gyümölcsöző hetet kívánunk nektek!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi.
A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

